

[Harald Nielsen.]

strument, som sikkert de færreste forudså, dengang man gennemførte loven. Alene det synes mig motivering nok for kravet om en revision, for ingen vil dog vel for alvor hævde, at radiolovens fædre var så genialt forudseende, at de skabte en så ideel lovgivning på dette område, at den i modsætning til alle andre love, vi vedtager, aldrig, uanset hvordan udviklingen former sig, trænger til ændringer. Tværtimod, jeg synes, de indhøstede erfaringer i høj grad opfordrer til endog meget gennemgribende ændringer i vor radiolovgivning. Der har da også selv fra radiatorådets side af og til lydt spæde pip om, at man også derfra kunne anbefale i hvert fald en enkelt ændring, nemlig en ændring tilsigtende en anden valg måde for de lyttervalgte repræsentanters vedkommende. Men jeg spørger den højtærede undervisningsminister: Bliver det til noget? Er der fremkommet noget forslag fra radiatorådets side i så henseende? Jeg synes nemlig, det er helt nødvendigt, at en sådan ændring gennemføres, inden nyvalg til radiatorådet skal finde sted. Den nuværende ordning er set fra et demokratisk synspunkt yderst angribelig. Betalt licens er ikke tilstrækkelig adkomst til at stemme ved valgene, der forlanges medlemsskab af en forening som betingelse for valgret, eller rettere, antallet af medlemmer er afgørende for, hvor mange rådsmedlemmer foreningen får valgt. Det svarer ganske til en rigsdagsvalglov, der alene gav stemmeret til vælgerforeningernes medlemmer, en ordning, som sikkert de fleste ville finde yderst forkastelig.

Men mine ønsker om en revision rækker som bekendt videre end til valg måden til radiatorådet. Jeg mener også, vi må have en anden opbygning af radiofoniens ledelse. Den nuværende ordning, hvor det er et radiatoråd med en aktiv partipolitiker som formand, der er den egentlige leder og dirigent, har altid forekommet mig helt forkert. I en statsradiofoni — og om en sådan er der jo tale — må radiatorådet efter min mening have karakter af et tilsynsråd, altså en kontrollerende myndighed, som det offentlige har indsat, medens ansvaret for udsendelserne lægges helt og fuldt på afdelingscheferne, der altså også herigennem får større frihed i arbejdet og dermed større mulighed for at yde deres bedste. Det giver også en radiofoni, der gør det muligt at placere et ansvar, hvis de hovedretningslinier for udsendelserne, som jeg ikke har noget imod at radiatorådet opstiller, krænkes, og her ved man, at jeg som en hovedretningslinie lægger megen vægt på kravet om streng upartisk-

hed ved tilrettelæggelsen af udsendelser af politisk betonet stof.

Jeg skal ikke udbrede mig videre herom, men indskrænke mig til at spørge den højtærede undervisningsminister, om der i indværende rigsdagssamling kan ventes forslag til ændringer i radioloven, om ikke på andre områder, så dog vedrørende de regler, hvorefter lytternes repræsentanter vælges, ligesom jeg gerne vil spørge den højtærede undervisningsminister, om han ikke kunne tænke sig at nedsætte et udvalg til overvejelse af en videregående revision, sigtende til en ændret opbygning af radiofoniens ledelse, for derom kan man vist ikke vente forslag fra radiatorådet. Jeg ved ikke, om noget sådant kan gennemføres administrativt ved en ændring i forretningsordenen, men det beder jeg ikke om, for det vil give ustabilitet, hvis de skiftende ministre her griber ind, men jeg beder om en ændring i radioloven, således at det lovfæstes, hvorledes radioløsningen skal være.

Om radioprogrammerne har jeg, skønt der jo nok kunne være meget at sige, kun en enkelt bemærkning, nemlig den, at statsradiofoniens synes mig at yde landbrugserhvervet en for ringe tjeneste i retning af at formidle faglige og praktiske oplysninger gennem hyppige udsendelser. Der er forstander Petersen-Dalums månedlige landbrugsoversigter, der er meget værdsatte og af meget stor almen interesse; derudover er der søndag morgen tidligt — jeg synes, det er en lidt mærkelig dag og tidspunkt at vælge, men det skal jeg lade ligge — en landbrugets radiobrevkasse og så ellers med meget lange mellemrum nogle få faglige landbrugsforedrag. Det er for lidt, også sammenlignet med den oplysningstjeneste, som andre landes radio yder landbruget. Ligesom husmoderen har sine to minutter daglig, således burde også landbruget have sin to, tre eller fem minutter daglig, helst lige før aftenens radioavis kommer. Jeg er bekendt med, at radiofoniens har afslået en anmodning herom; jeg forstår ikke rigtig hvorfor, for landbruget, hvis arbejde er så rigt varierende og skiftende med årstiderne, er netop et erhverv, hvor daglige udsendelser med råd og vejledning om det arbejde, der er aktuelt, passer ualmindelig godt, og sådanne udsendelser ville være meget værdifulde. Måske er det hensynet til andre erhverv, der har været bestemmende for radiofoniens holdning, men jeg har da heller ikke noget imod, at andre erhverv får en tilsvarende oplysningstjeneste. Nu har vi fået dobbeltprogrammer, og så kan jeg ikke rigtigt forstå, at der ikke kan blive plads til